

ИЗГУБЕНОТО ВРЕМЕ Е ГРЯХ

Мнозина говорят: "Каква вреда от това да посещаваш зрелища, или каква загуба?" Аз пък въздишам, че вие не съзнавате тази вреда и не чувствате това зло! Бог ти е дал определено време живот, за да Му служиш, а ти напусто и без всякаква полза го губиш и още питаш: "каква загуба?" Когато изгубиш напразно макар и малко пари, казваш, че това е загуба, а губейки цели дни от живота си по сатанински зрелища, не мислиш ли, че вършиш нещо твърде осъдително? Ти си длъжен да прекараш целия си живот в молитви и добродетели, а «ти пилееш дните си в караници, викове, шум и сквернословие, по неуместни увеселения и чародейски работи - губиш живота си за своя гибел и след всичко това пак питаш: "каква загуба?" Или пък не знаеш, че повече от всичко трябва да се цени времето? Ако загубиш злато, отново можеш да го придобиеш: ако, обаче, изгубиш време, трудно можеш да го върнеш, защото малко ни е дадено от него в настоящия живот. И така, ако не го употребим за каквото трябва, кажи ми: какво ще отговаряме горе?

Кажи ми: ако заповядаше на някого от твоите синове да изучи какво да е изкуство, а той всякога седеше в къщи, или пък губеше времето някъде си - не щеше ли де се откаже от него учителят му? Не щеше ли да ти каже учителят: "Ти уговори с мене условия и определи срок, - но, ако твоят син е много рядко при мен и повече другаде, как ще ти го представя подготвен и обучен?" Същото сме длъжни да кажем и ние взаимно за себе си! Бог ти казва: "Дадох ви времето, за да изучите изкуството благочестие - защо сте изгубили това време напусто? Защо не сте ходили постоянно при учителя и защо не сте внимали усърдно в словата му?" Че действително благочестието е изкуство, послушай какво говори царствения пророк: "Дойдете, деца, послушайте ме - на страх Господен ще ви науча" (Пс. 33:12). И още на друго място: "Блажен е оня човек, когото вразумяваш Ти, Господи, и поучаваш на Твоя закон" (Пс. 93:12). Кажи ми, човече, какво оправдание ще търсиш, когато осъдително губиш времето си? Защо ми говориш: малко време ни било дадено? Каква неблагодарност и безчувствие!?! Най-вече трябва да благодариш на Бога, че Той е съкратил трудовете ти и намалил подвизите ти, и ти е приготвил продължително и безсмъртно упокоение, а ти Го обвиняваш и си недоволен? Но, за да не ви осъждаме всякога, ние просим и молим: покажете милост към нас и към себе си -оставете всичко излишно и посветете себе си В изучаване на благочестието? По този път и ние ще придобием чрез вас радост и Веселие, а ще заслужим още и похвала за вас, ще получим пък и награда. Вие пък сте достойни за всяка награда, защото, бидейки доста безумно предадени на зрелища, било от страх пред Бога, било от наши наставления, смъкнахте от себе си тази страст, скъсахте веригите, доближихте се до Господа, и не само горе ще имате въздаяние, но и тук имате чиста наслада! Такава е природата на добродетелта: тя готви венци за небето, но създава и приятен живот на земята!